

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

A ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

loco, ubi plurimum proficere & valere possent, ut ab imperatore equites, pedes, levis armatura, sic ab illo in maxime opportunitate orationis partib. collocabatur. Erat memoria summa, nulla meditationis suspicio, imparatus semper aggredi ad dicendum videbatur sed ita erat paratus, ut iudices illo dicente nonnunquam viderentur ad satis parati ad cavendum fuisse. Verba ipsa non illa quidem elegantissimo fuerunt sermone itaq; diligenter loquendi laude caruit neq; tamen est admodum inquinare loquutus: interfectus est à Mariana factione, unà cum pluribus aliis clarissimis civibus, quorum capita in rostris pendere. Huius filii M. & C. Antonii fuere: quorum M. Antonius gratia Cottæ Consulis, Cethegi factione in Senatu curationem rei frumentariæ & totius oræ maritimæ nactus, Siciliam & provincias omnes depopulatus est. Et ad postremum inferens Cretenlibus bellum, ubi morbo interit. Hunc Salustius ait perdedisse pecunie genitum, & vacuū à curis, nisi instantibus. Autor Pæd. C. Antonius, alter Oratoris filius, multos in Achaia spoliavit, nactus de exercitu Syllano equitum turmas: quo nomine à Grecis tractus est in ius ad M. Lucullum prætorum, qui ius inter peregrinos dicebat. Egit pro Grecis Cæsar, etiam tum adolescentulus: & quum Lucullus id, quod Greci postulabant, decrevisset, appellavit Tribunus: iuravitq; se idcō ejurare, quod æquo iure uti non posset. Hunc Antonium Gellius & Lentulus Censores, sexennio post petitionem Consulatus, senatu moverunt: causasq; subscripserunt, quod focibus diripiisset, quod iudicium recuasset, quod propter ænis alieni magnitudinem prædia mēcipasset, bonaque sua in potestate nō haberet. Pædianus. Hunc item Cicer. in Verr. vocat in exercitu Syllano prædonē, in introitu gladiatorum, in victoria quadrigarium. Nam inter eos fuit, qui iussu Syllæ in Circensibus, quos ipse post victoriam fecit, quadrigas agitaverunt. Hic cum Cicerone Consul fuit: eiq; maxime est adversatus, ut qui Catilinæ conjurationi faveret. Placatus ab eo demum pactione provinciar. restaq; de Republica sentire persuasus est. M. Antonio, Oratoris filio, tres filii fuerunt, M. L. & C. quorū M. Antonius postea Triumvir, causa & fax totius belli civilis extitit. Nam quum esset Tribunus plebis, Cæsarib; partibus in civitate tutandis sese imparem videret, unā cum C. Curione (qui & ipse Tribunus plebis erat) conducto vehiculo, habitūq; maxime miserabili, in Galliam ad Cæsarem profugit, eumque adhuc hærentem, ad bellum sine mora suscipiendum inflammavit. Cæsarem quoque occisum laudavit pro rostris: vestemq; ejus sanguinolentam ostendens, & testamentum recitans, quo ille Pop. Romano drach. 75. viritim legaverat, perfecti ut percussores ob metum ab urbe profugerent. Deinde quum D. Brutum Mutinæ obsideret, horante Cicerone, à Senatu hostis iudicatus est: & ab Hircio & Panfa Consulibus, & Octavio adhuc adolescentulo, ingenti prælio superatus. Post hæc Triumviratus fœdere inter eum & Lepidum ac Cæsarem inito, Brutum & Cassium in Macedonia apud Philippos superavit. Quo bello confecto, Octavium valetudinis causa Romam rediit: Antonius in Græciam, Asiamq; profectus honore quaqua versus proficiscitur, ingenti est exceptus. Quum illi Oriens, Augusto Occidēs, Lepido Africa obtigisset, multis per Orientem reges & tetrarchas debellavit. Inter quos Antigonom ludæorum regem feceri percussit: quod antea Regum nulli cōtingit. Captus amore Cleopatræ, multa ipsius gratia nefanda admisit, eiq; regna multa cōcessit in Syria: Fulviam uxorem statim initio Triumviratu repudiavit, ac Octaviam Augusti sororem duxit: quam & ipsam deinde ob Cleopatram contempsit. Ad bellum Parthicum Vēndium legatum misit, qui interfecto Pacoro, regis filio, ab Antonio missus Romam, triumphavit: inde Cleopatram in Aegyptum remissa, per Armeniā, Arabiamq; profectus, copias undiq; contraxit. Cum Phraate Medorum rege prælio congressus, ac victor eum usq; ad Araxam fluvium persequutus est. Dein in Armeniam reversus, ejus regem in triumphum Alexandriam duxit. Repudiata igitur Octavia, causa fuit inter eum & Octaviam dissensionis. Quo quum postremō ad Actium navali prælio congregiendi, superatus est: Alexandriāq; confugiens, atq; ibidem ab eodem obsessus, gladio spōdē occubuit, anno ætatis LVI. Huius viri illud in primis admirabile dicitur, quod in otio luxuriosissimus, in negotio laboriosissimus fuit. Nec ob res malè gestas quicquā de solita voluptate remisit. Hæc ex Plutarcho. L. Antonius Triumviri frater, apud Perusiam ab Octavio obiectus, fameq; adductus, venit in deditionem cum CCC. aliis: quibus, ut ait Florus in Epitome Livii, Octavius pepercit: at verō Tranquillus, omnes ad aram Cæsarib; necari crudeliter iussit. C. Antonius, Lucii & Marci frater in Macedonia à Bruto captus, Ciceronis & Hortensii Manibus inferias missus est. Autor Plutarchus in Antonio, & Bruto. Antonius Iulianus rhetor Romæ, perquam fuit honesti atq; humani ingenii: doctrina quoq; ista utiliore ac delectabili, veterumq; elegantiarum cura & memoria multa fuit.

Adhæc scripta omnia antiquiora tam curiosè spectabat, aut virtutes penitabat, aut vicia rimabatur, ut iudicium ab eo factum ex amissum diceret.

Antroñia, [Ger. Ein Stein in Theffalien bey deren man ein netzen graben hat.] Pomponio Melæ civitas est Magnetiæ, regionis Theffaliæ, quæ à Stephano, & Strabone Antroñ, dicitur: ab antris nimirum quoque nomine deducto, quorum magnam circa hanc urbem copiam fecerant molarum lapidum fodinæ. Circa hanc urbem processissimi gignebantur asini: unde factum est, ut Antroñius asinus, proverbio dicatur de homine corpulento & robusto: in quo tamen ingenium & animi vigor delidetur.

Antuērpia, [Vulgus Germanorum Antwerp appellat. Gall. Anvers. Ital. Anversa. Vng. Antwerpen.] Vbis est Flavianæ & Belgicæ totius emporium celeberrimum.

Anubis, [Ger. Ein Gott der Aegypten so se in einer hunde gestalt verhöret.] Genivū facit Anubis, vel bidu, sive, Lingua Aegyptiaca dicitur canis, sub cuius forma colebatur Mercurius, ut inquit Servius. Virg. 8. Aen. Omnigenūq; deū monstra, & latrator Anubis. Ovidius in Elegiis: Per tua sacra precor, per Anubidis ora verendi. Diodorus scribit, Anubim solum fuisse Osiridis, qui canem gestabat, tanquam ab hominum insignia. Ex quo Aegypti canem veneratur, & Anubim deum canino capite effingunt.

Anulus, fluvius Mauritaniæ, Vide ANVLYSIN APPELLAT.

Anulus, Nomen fluvii cuiusdam.

Anxa, Oppidum, Plin. lib. 3. cap. 11. 14.

Anxani, populi, Plin. lib. 3. cap. 12. 4.

Anxius, fluvius ex Armenio monte oriens, per Caucaum in Meliopotamiam defluit, & Pactolo fluminem ex Cascafo cadens occurrunt unumq; facti, Euphratem demerguntur.

Anxur, tam masculini, quam neutri generis, Vbis est Italia, quam nunc Terracina dicunt. Mart. Sive Salustius candidus Anxur aquis Horat. 1. Serm. Sat. 5. Militia tū prælii tua regimur, atq; subimus Impositum saxis lacu candentibus Anxur. Dicitur autē Anxur (ut Servius docet) quia illic colebatur Iupiter Imberbis, quem idcirco Anxurū, quasi imberbis vocabāt, quasi nō habet: hoc est, sine novacula. Virgilius Aeneid. 7. Circumque jugum, quæsi Iuppiter Anxurus arvis Præsidet.

Anxer, sive Anygrus, vide supra ANIGRO.

Anylis, Aegypti rex est, autor Herod. lib. 2. Stephano vobis est vobis Aegypti.

Anxius, sive Anaxagoras, Rhetor Atheniensis fuit, acerrimus Socratis inimicus: à quo & reus peractus est. Horat. 1. Serm. Sat. 4. -qualia vincunt Pythagoram, Anyxq; reum, doctumq; Platona. De hoc vide Plutarchum in vita Socratis.

A ante O.

Ant, sive Neptuni filius, ut dicit Lactantius, qui factione furum ex Apulia pulsus, navigio ad Euboicam venit, & inde in Bœotiam contulit, ubi populis montes habitantibus imperavit: eorūq; Bonos, ex suo nomine appellavit: à quibus Straboni filius est habitus, quum Onchelli ditissimi cuiusdam Apuli filius fuisset, ex Parichia conjugium Dyamantem reliquit, qui ei in regno successit. Perotus.

Antia, sive Antia, Regio Bœotia, ab Aone rege Nepruni filio dicta, quem factione ex Appulia pulsus, in Bœotiam traditus venisset, ac de suo nomine montanam regionem Bœotia vocasse Aoniam, & incolas ipsos Aonas.

Antius, sive Antius, adjectivum. Ovid. 1. Metamor. Separat Aonias Aetæis Thois ab arvis.

Antius, idis, sive Antius, Patronymicum femininum: quo Potius frequentissime utuntur pro ipsius Mulis. Iuven. Sat. 7. -apudq; bebendis Fontibus Aonidum.

Aoris, sive Aoris, Araxi filius, venator & bellicosus, ex Steph.

Aornos, sive Aornos, Fuit petra apud Indos præcepta & iusta, monumentis historicorum celebrata: ita dicta ob admirandam altitudinem, quasi ipsi enā avibus inaccessa. Scribit Plutarchus: Alexandrum, quum intellexisset hanc petram rectori ab homine metuloso, dixisse: Nunc locus iste facilissimus est captus. Est & Aornos locus in Epiro, ita dictus à pchilica avibus exhalatione teste Plinio in Procerio lib. 4. Hæc enim nomine dictus fuit lacus inter Puteolos & Bajas, qui postea Avernas est appellatus. Vide infra.

Aoros, sive Aoros, Ceteræ civitas, ab Aora Nympha ita appellata: quæ alio nomine Eleuthera dicitur, ab Eleuthere, uno ex Cærentibus. Ex Steph.

Aorifi, sive Aorifi, Ger. Wälder in Scythien tunc istis den gebirge geseht. Populi Scythia intra Imaū, quos Ptolemæus collocat non procul ab Iaxarte fluvio, qui in mare Hyrcanum defluit. Strabo lib. 11. duplices facit Aorifos, quorum alteros man Caspii oram maxima ex parte tradidit reuissit: alteros jura Tanaim habitasse, quos superiorum exiles esse opinatur. Plin. verō lib. 4. cap. 12. Aorifos quosdam in Europa collocat juxta Hamaxobios.

Aoti, pen. prod. ... Aous, pen. prod. ...

hoc est, sine horore aut frigore. Est enim hæc regio calidissima, ut quæ magna sui parte inter Tropicos sita sit.

A ante P.

Apæti, ... Apamia, ... Apamelle, ...

Aphrōdisiās, ... Aphrōdisium, ...

Aphrōdisium, ... Aphrōdisiūs, ...

Aphrōdisium, ... Aphrōditē, ...

Aphrōditē, ... Aphthides, ...

Aphthonius, ... Aphidna, ...

Aphyre, ... Apidānos, ...

Apidānos, ... Apinates, ...

Apinā, & Tricē, ... Apisla, ...

Apis, ... Apertantia, ...

Apertantia, ... Apellus, ...

Apellus, ... Aphareus, ...

Aphareus, ... Apharus, ...

Apharus, ... Aphedas, ...

Aphedas, ... Aphesus, ...

Aphesus, ... Aphera, ...

Aphera, ... Aphidantes, ...

Aphidantes, ... Aphidna, ...

Aphidna, ... Aphneum, ...

Aphneum, ... Aphnites, ...

Aphnites, ... Aphormium, ...

Aphormium, ... Aphricā, ...

Aphricā, ... Apobaroti, ...

Apobaroti, ... Apocēnūs, ...

Apocēnūs, ... Apolecī, ...

